

Bespotreban govor

- ❌ Bespotreban ili suvišan govor smatra se pokuđenim. Otuda će vjernik izgovarati samo ono što je neophodno da bi nešto izrazio ili opisao, a svaki **"višak"** govora će izbjegavati, upravo zbog toga što u njemu nema koristi ili što može, a to je rizično, pogriješiti i uzrokovati neku štetnu posljedicu zbog koje će se kasnije kajati. Višak imetka, ukoliko ga čovjek posjeduje, treba podijeliti i tako očistiti svoju glavnicu, ali i višak svoga govora treba odagnati od sebe, .odbacivanjem bespotrebnog govora prakticiranjem šutnje

Ibrahim en-Neha'i, poznati učenjak iz generacije tabi'ina, jasno kaže: *"Dvoje će uništiti čovjeka: višak imetka i višak govora."* To je zbog toga što mnoštvo govora rezultira dozom laži ili pretjeranosti, a mnoštvo kapitala zavede čovjeka i učini da se on umisli da je neovisan i hvale vrijedan. Zato Hasan el Basri konstatira: Onaj ko puno priča, puno i laže. Ko ima puno imetka, puno i griješi. Ko ima loše moralne osobine, taj sam sebe kažnjava. Sve što čovjek treba kazati može se izraziti malim brojem riječi. Nekada nečije predavanje možete svesti na svega nekoliko rečenica. Sve ostalo je višak i bespotreban govor. Sve što osoba može iskazati sa jednom riječju, a ilustrira to sa dvije, ta druga riječ je višak i smatra se pokuđenom, pa makar u tome ne bilo grijeha ili štete, upravo zbog toga što je ta druga riječ, kako primjećuje Ibnu-l-Kajjim, mogla biti zikr Allaha Uzvišenog, učenje Kur'ana, izgovaranje istigfara ili donošenje salavata. Prve generacije muslimana su manifestirale istinsko slijeđenje časnoga islama u svim segmentima života, pa ako analiziramo i ovo polje djelovanja, otkrićemo njihovu viziju u tom pogledu. Tako 'Ata' b. ebi Rebbah naglašava: Generacije koje su živjele prije vas prezirale su suvišan govor. Oni su suvišnim smatrali sve, izuzev Allahove Knjige, sunneta Allahovog poslanika, s.a.v.s., naređivanja dobra, sprečavanja zla ili izgovaranja onoga što je neophodno za tvoj sopstveni život!, I onda nas pita: Zar se ne bi svako od vas zastidio, kada se otvori knjiga njegovih djela (na Sudnjem danu), da većina registrovanog i zapisanog u njoj bude

nekorisna i za njegovu vjeru i za njegov dunjaluk?" Koliko su prve generacije bile svjesne :opasnosti suvišnog i bespotrebnog govora, najbolje potvrđuje izjava jednog ashaba

Nekada mi neko nešto kaže, pa odgovoriti mu na to bilo bi mi draže od hladne vode žednoj osobi, ali mu ne odgovorim iz bojazni da bi moj govor bio suvišan. Najbolji način da se izbjegne svaka vrsta rizika u pogledu našeg jezika i bespotrebnog govora je lična samokontrola i osobno testiranje, kako je predlagao jedan mudrac. Naime, on predlaže sljedeće: Kada se čovjek nađe na nekom skupu ili sijelu, pa zaželi da nešto ispriča ili kaže - neka, onda, ušuti, a ako bude šutio, pa mu se dopadne njegova šutnja i počne se diviti sebi što šuti- neka, onda, progovori! Zato Ibrahim mudro savjetuje: Vjernik kada nešto hoće da kaže, dobro razmisli, pa ako će mu to koristiti, onda i progovori, a ako neće, onda šuti, a grdnik pusti jeziku, pa melje li .melje